

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas atmetė UAB „Idea prima“ apeliacinį skundą dėl inspektoriaus sprendimo panaikinimo

Š.m. spalio 14 d. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas nutarė pareiškėjos UAB „Idea prima“ apeliacinį skundą atmesti, Vilniaus apygardos administracinio teismo 2009 m. rugpjūčio 20 d. sprendimą palikti nepakeistą.

2009 m. vasario 26 d. žurnalistų etikos inspektorius, išnagrinėjęs pareiškėjų R. B. ir J. B. skundą, priėmė sprendimą Nr. SPR-12, kuriuo, be kita ko, nustatė, jog viešosios informacijos rengėjas UAB „Idea prima“ nemokamai platinamame mėnraštyje „Molėtų vasara“ Nr. 1 paskelbtoje publikacijoje „Prie Bebrūsų laužomos ietys“ paskleidė tikrovės neatitinkančią bei J. B. garbę ir orumą žeminančią informaciją, taip pat padarė Visuomenės informavimo įstatymo 3 straipsnio 3 dalies, 19 straipsnio 2 dalies, 22 straipsnio 8 dalies 1 ir 4 punktų, 41 straipsnio 2 dalies 1 punkto pažeidimus.

Viešosios informacijos rengėjas šį inspektoriaus priimtą sprendimą apskundė Vilniaus apygardos administraciniam teismui, nurodydamas, jog publikacijoje „Prie Bebrūsų laužomos ietys“ išspausdinta stendo, kuriame patalpintas ne žurnalisto kurtas tekstas, nuotrauka, todėl stende esančio teiginio autorystė negali būti priskirta UAB „Idea prima“ ar jos vardu veikiantiems asmenims. Dėl šių priežasčių nuotrauka, kurioje užfiksuotas stendas, negali žeminti J. B. garbės ir orumo, kadangi ji yra tik tam tikro realaus atvaizdo fiksacija. Taip pat publikacijoje išdėstyta žurnalisto komentare J. B. nėra tiesiogiai minimas, todėl toks komentaras negali žeminti J. B. garbės ir orumo. Viešosios informacijos rengėjas pažymėjo, jog pateikė komentarą, grįsdamas jį informacija, išdėstyta Molėtų rajono policijos komisariato Kriminalinės policijos Nusikaltimų tyrimo skyriaus tyrėjo priimtame nutarime nepradėti ikiteisminio tyrimo. Viešosios informacijos rengėjas teigė, jog dėl išvardintų priežasčių žurnalistų etikos inspektorius nepagrįstai konstatavo Visuomenės informavimo įstatymo 3 straipsnio 3 dalies, 19 straipsnio 2 dalies, 22 straipsnio 8 dalies 1 ir 4 punktų, 41 straipsnio 2 dalies 1 punkto pažeidimus.

Vilniaus apygardos administracinis teismas, išnagrinėjęs administracinę bylą, pažymėjo, jog iš mėnraščio „Molėtų vasara“ Nr. 1 publikacijoje „Prie Bebrūsų laužomos ietys“ paskelbto teksto ir šalia išspausdintų nuotraukų nustatyta, kad buvo paskleista informacija, jog J. B. suniokojo svetimą turtą, ir šį atvejį tyrė policija, kuri nustatė nusikalstamos veikos požymių. Dokumentas, kuriuo rėmėsi viešosios informacijos rengėjas, yra nutarimas nepradėti ikiteisminio tyrimo J. B. atžvilgiu pagal LR BK 187 str. 1 d., nes ši nusikalstama veika yra priskiriama prie privataus kaltinimo bylų, kuriose ikiteisminis tyrimas neatliekamas. Minėtame nutarime pagal G. M. išdėstytas faktines aplinkybes policijos tyrėjas nustatė, kad šioje J. B. veikoje yra nusikalstamos veikos, numatytos LR BK 187 str. 1 d. požymiai, tačiau tai nereiškia, kad J. B. įvykdė minėtą nusikalstamą veiką ar atliko G. M. pareiškime nurodytus veiksmus. Be to, Širvintų apylinkės teismas priėmė išteisinamąjį nuosprendį J. B. atžvilgiu, neįrodžius, jog jis dalyvavo padarant nusikalstamą veiką. Remiantis išdėstytais aplinkybėmis, Teismas konstatavo, jog buvo paskleista tikrovės neatitinkanti informacija apie J. B. Taip pat informacija apie padarytą nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai žeminanti to asmens garbę ir orumą. Įvertinęs nustatytas aplinkybes, Vilniaus apygardos administracinis teismas konstatavo, jog žurnalistų etikos inspektorius, priimdamas sprendimą, pagal savo kompetenciją išnagrinėjo jam pateiktą skundą, tinkamai taikė teisės aktų nuostatas, todėl viešosios informacijos rengėjo skundas teismui yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Viešosios informacijos rengėjas Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui pateikė apeliacinį skundą, kuriuo nurodė nesutinkąs su pirmosios instancijos teismo sprendimu.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas konstatavo, kad analizuojant byloje nagrinėjamo mėnraščio „Molėtų vasara“ Nr. 1 publikacijos turinį, šios publikacijos tekstinė dalis ir fotonuotraukos turi būti vertinamos kaip visuma, todėl pirmosios instancijos teismas, įvertinęs tiek publikacijos tekstinėje dalyje nurodytą informaciją, tiek informaciją, užfiksuotą stendo fotonuotraukoje, padarė pagrįstą išvadą, jog minėtoje publikacijoje buvo paskleista informacija, kad J. B. sunaikino svetimą turtą, o šį atvejį tyrusi policija nustatė nusikalstamos veikos požymių.

Teismas pažymėjo, jog vertinant publikacijoje nurodytos informacijos turinį, visiškai nesvarbi apeliaciniame skunde nurodyta aplinkybė, kad nufotografuotame stende užrašytą tekstą kūrė ne žurnalistas. Informacija leidinyje viešai gali būti skleidžiama įvairiomis formomis, ne tik rašytine forma. Nagrinėjamoje publikacijoje informacija apie trečiąjį suinteresuotąjį asmenį J. B. buvo pateikta ne tik rašytine informacijos skleidimo forma, bet ir ją papildant fotonuotraukose užfiksuotais vaizdais, kurie negali būti vertinami vien tik kaip tam tikro materialaus objekto fiksacija ar tikrovės atspindys, tačiau šiuo atveju yra ir informacijos skleidimo forma. Todėl viešosios informacijos rengėjas yra atsakingas už visos publikacijoje paskelbtos informacijos teisingumą, neatribojant informacijos, pateiktos rašytine forma, nuo fotonuotraukose užfiksuotos informacijos. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas konstatavo, jog pirmosios instancijos teismas padarė pagrįstą išvadą, kad mėnraštyje „Molėtų vasara“ Nr. 1 išspausdintoje publikacijoje „Prie Bebrūsų laužomos ietys“ buvo paskleista tikrovės neatitinkanti informacija, žeminanti žmogaus garbę ir orumą. Todėl teismas 2010 m. spalio 14 d. nutartimi UAB „Idea prima“ apeliacinį skundą atmetė ir Vilniaus apygardos administracinio teismo 2009 m. rugpjūčio 20 d. sprendimą paliko nepakeistą.